

ПРОЛѢТЬ

Цъвнаха бѣли кокичета,
жадни за слънце и радостъ,
плъпнаха гладни добичета
въ ранни, зелени ливади.

Кихнаха съ трепетъ длъжниците
(срѣщатъ се тукъ и такива),
но и за тѣхъ — по традиция —
има въ полето коприва.

Гладните, знамъ, не пребройватъ се,
гладните чортъ да ни вземе, —
пролѣтъ нали е, не бойте се,
нѣма отъ гладъ да умреме.

Хората сладки приветствия
съ пролѣтна радостъ размѣнятъ.
Гледайте мартенски шестивия
въ модна военна премѣна.

Още не шумнали храститъ
пролѣтъ ни седна на скута.
Кой ли прокашля отъ щастие,
въ стара безъ стойностъ валута?..